

4. Павлова І.В. Прогнозування фінансових показників як елемент планування розвитку діяльності підприємства. Логістика. 2014. № 690. С. 752–755.
5. Сорокіна А.М. Аналіз сучасного стану підприємств кондитерської галузі України та шляхи підвищення економічної ефективності. Вісник ХНТУ. 2023. – №87. С. 429-436.
6. Офіційний сайт ТОВ «Рошен-Львів». Roshenlviv. URL: <https://roshenlviv.com.ua/> (дата звернення: 19.11.2025).
7. ТОВ «Рошен-Львів» Опендатабот. URL: <https://opendatabot.ua/c/39260338> (дата звернення: 21.11.2025).
8. Kaplan R., Norton D. The Balanced Scorecard: Translating Strategy into Action. Harvard Business Press. 1996. № 367. С. 284-295.
9. Porter M.E. Competitive Advantage: Creating and Sustaining Superior Performance. Free Press, 2008. 538 с.
10. Van Horne J., Wachowicz J. Fundamentals of Financial Management. Pearson, 2021. 692 с.

DOI 10.70286/ISU-10.12.2025.007

ЦИФРОВЕ ПРОГНОЗУВАННЯ ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ СТІЙКИХ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

Арделян Іван Сергійович

аспірант

Кафедра журналістики та міжнародних відносин

Плецан Христина Василівна

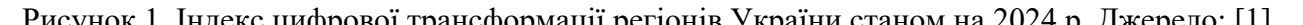
доцент, к.н. з державного управління

професор кафедри готельно-ресторанного

і туристичного бізнесу

Київський університет культури, Україна

У сучасних умовах цифрової трансформації публічного сектору цифрові технології стають ключовим інструментом підвищення якості державного управління та формування стійких управлінських рішень. Застосування цифрового прогнозування у публічному адмініструванні забезпечує органи влади актуальними даними, аналітичними моделями та інтелектуальними інструментами, що дають можливість ухвалювати науково обґрунтовані рішення, швидко реагувати на ризики та ефективно планувати розвиток територій і галузей. Свідченням більшої інтеграції цифрових технологій в сферу публічного управління України є відносно високий рівень цифровізації регіонів (рис. 1).

Прогнозування як метод управління поєднує наявний досвід державних

інтеграція цифрових технологій у процес прогнозування стає стратегічною необхідністю для органів влади, дозволяючи приймати рішення, що є більш точними, адаптивними та стійкими.

У цьому контексті цифрові інструменти забезпечують автоматизацію аналітичних процесів і підвищують якість ухвалення рішень у державному секторі. Платформи, які використовують алгоритми штучного інтелекту і машинного навчання, здатні забезпечувати високу точність прогнозних моделей, оптимізувати розподіл ресурсів, підвищувати ефективність державних програм та сприяти прозорості управлінських процесів. Основні переваги цифрових технологій у публічному прогнозуванні наведено на рис. 2.

Рисунок 2. Характеристика ключових переваг цифрових технологій в прогнозуванні рівень публічного сектору. Джерело: [2,3]

Комплексна аналітика, прогнозування суспільних процесів, цифрова автоматизація та впровадження інноваційних технологій стають ключовими елементами ефективного та стійкого публічного адміністрування сьогодення. Феноменологія цих процесів у межах концепції орієнтації на громадянина потребує наукового переосмислення та модернізації традиційних управлінських методів.

Процес цифрового прогнозування в органах публічної влади з використанням сучасних цифрових технологій може бути концептуально представлений на відповідній схемі (рис. 3), яка демонструє логіку збору даних,

їх аналітичної обробки, формування прогнозних моделей та ухвалення стійких управлінських рішень.

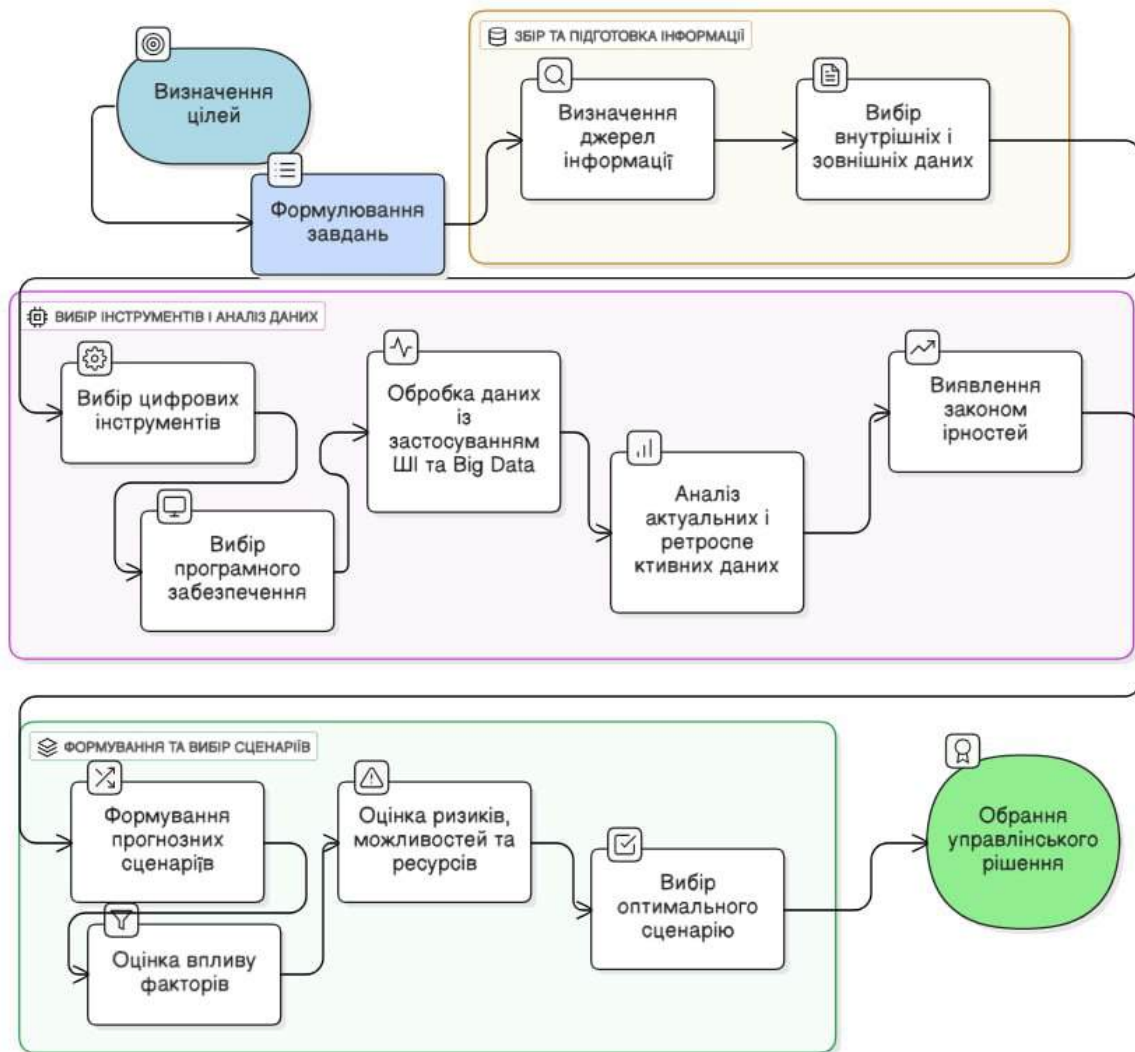

Рисунок 3. Блок-схема прогнозування управлінських рішень в публічному адмініструванні.
Джерело: зроблено автором

Запропонована схема демонструє, що ефективне прогнозування управлінських рішень у публічному адмініструванні базується на чіткому визначенні цілей, системному зборі даних та використанні сучасних цифрових інструментів. Застосування штучного інтелекту та великих даних забезпечить глибший аналіз інформації й дасть змогу формувати кілька сценаріїв розвитку, що є вельми актуально для України. Подальший вибір оптимального сценарію дозволить українським органам влади ухвалювати обґрунтовані й стійкі рішення, які враховують ризики та змінність середовища.

Підсумовуючи вищезазначене, підкреслимо, що цифрове прогнозування виступає не лише технологічним інструментом, а фундаментальним елементом сучасного публічного управління, здатним забезпечити наукову обґрунтованість, адаптивність та стійкість управлінських рішень. Інтеграція штучного інтелекту, аналітики великих даних і хмарних платформ у процес прогнозування створює можливість формування стратегічних сценаріїв

розвитку, своєчасного реагування на соціально-економічні ризики та підвищення ефективності державної політики. Для України, яка перебуває у стані динамічних трансформацій, розвиток систем цифрового прогнозування є запорукою підвищення конкурентоспроможності публічного сектору, забезпечення прозорості управлінських процесів і формування держави, орієнтованої на потреби громадян.

Список використаних джерел

1. Державний портал «Децентралізація». Індекс цифрової трансформації регіонів, 2025. URL: <https://hromada.gov.ua> (дата звернення 25.11.2025)
2. Кучменко, В., Ватульєв, М. (2025). Цифрова трансформація публічного управління в умовах воєнного стану. Молодий вчений, 2025, URL: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2025-4-135-14> (дата звернення 25.11.2025)
3. Запорожець, Т. Механізми публічного управління розвитком інтелектуального потенціалу в умовах цифровізації. Наукові перспективи, 2024, URL: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-11\(53\)-193-203](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-11(53)-193-203) (дата звернення 25.11.2025)

DEVELOPING PSYCHOLOGICAL RESILIENCE IN FUTURE PUBLIC SERVANTS THROUGH FLEXIBLE AND EMPATHETIC ONLINE LEARNING

Zotova-Sadylo Olena

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor

Department of Foreign Languages

Bilchenko Katya

Bachelor's student

Krivorizky National University,

m. Kriviy Rig, Ukraine

The development of psychological resilience in future public servants has become increasingly important as the public sector faces heightened uncertainty, emotional strain and rapidly changing socio-political conditions. A. Antonovsky's theory of salutogenesis emphasizes that an individual's ability to remain functional under stress depends on a strong sense of coherence, including comprehensibility, manageability, and meaningfulness [1]. This aligns with the broader understanding that resilience can be cultivated when individuals perceive their environment as structured and supportive. Similarly, M. Seligman's contributions to positive psychology highlight that resilience emerges through optimism, self-efficacy, emotional regulation and supportive relationships [2].

Within this conceptual landscape, flexible and empathetic online learning appears as a powerful tool for resilience development. Research by C. Hodges, S. Moore, B. Lockee, T. Trust and A. Bond demonstrates that well-designed online environments